

ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ να αποφύγω το θέμα για τους Νέους. Θυμηθήκαμε ότι υπάρχουν Νέοι όταν ένα παιδί έπεσε νεκρό και ένα άλλο χαροπαλεύει και όταν μυρίσαμε τον καπνό των καταλήψεων και είδαμε τη βομβαρδισμένη Αθήνα. Δεν δικαιολογώ τα σπασίματα και τους βανδαλισμούς, ένα όμως είναι σίγουρο ότι τα πρόσφατα έκτροπα στη πατρίδα μπορεί να έχουν καταλαγιάσει, αλλά οι αιτίες της τυφλής εξέγερσης δεν θεραπεύτηκαν. Τούτη τη φορά ήταν ο άδικος χαμός ενός 15χρονου, με κάποια άλλη ευκαιρία θα δούμε να ξεχύνονται και πάλι στους δρόμους όχι μόνο οι αγανακτισμένοι Νέοι, μα και τα παράσιτά τους, οι ύαινες του πλιάτσικου. Πως να μην ξεχυθούν στους δρόμους όταν η πολυσυζητημένη «εκπαιδευτική μεταρρύθμιση» δεν αντιμετωπίζει τα «βασικά αίτια» της αναμόρφωσης της Παιδείας, όταν τα φροντιστήρια συνεχώς αυξάνουν αριθμητικά για να καλύψουν τις «ελλείψεις» των μαθητών της δημόσιας εκπαίδευσης, προκαλώντας οικονομική αιμορραγία στις οικογένειές τους και όταν δεν υπάρχει φως στην άκρη του τούνελ για την επίλυση των δικαίων προβλημάτων τους; Και πάνω στην τυφλή απελπισία τους οι Νέοι γίνονται «αντάρτες των πόλεων», αντάρτες που στρέφουν τη μανία τους εναντίον του Κράτους, εναντίον των χώρων της ίδιας της εκπαίδευσής τους, εναντίον βιοπαλαιστών και άλλων αθών πολιτών.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ, όπως η βία στα συλλαλητήρια, στα γήπεδα και σε άλλες εκδηλώσεις της καθημερινότητας με ακραίες συμπεριφορές, όπως οι τελευταίοι βανδαλισμοί στην πατρίδα με πρωταγωνιστές νέα παιδιά, δεν είναι τίποτε άλλο παρά σοβαρά συμπτώματα κοινωνικής κρίσης. Αναπτύσσονται αυτά τα φαινόμενα, γιατί υπάρχει κενό σε όσα θα έπρεπε να ενδιαφέρουν και να απασχολούν τη Νεολαία. Δείχνουν τα φαινόμενα αυτά ότι στην πατρίδα υπάρχει κρίση αξιών, έλλειψη εμπιστοσύνης σε θεσμούς, ακόμη και σε

επαναστατικές ιδεολογίες, που πάντοτε συγκινούσαν τους Νέους ανθρώπους όλων των εποχών. Ο φόνος του 15χρονου νέου ήταν απλώς η αφορμή που προκάλεσε τον καλά οργανωμένο ξεσηκωμό της νέας γενιάς εναντίον μιας κοινωνίας χωρίς ιδανικά. Η αναρχία στους δρόμους, οι πυρπολήσεις, οι καταστροφές εκατοντάδων καταστημάτων ανά την Ελλάδα ξεκινούν από το μεγάλο κενό που δημιούργησε, τα τελευταία

ψουν τα Νέα παιδιά; Στην Παιδεία του ανταγωνισμού, της ανεπάρκειας, της οικονομικής εξόντωσης και των «ηθικών διδαγμάτων», που τα ανατρέπει η κοινωνική πραγματικότητα; Να πιστέψουν στον κενό περιεχομένου, στον ξύλινο πολιτικό λόγο, που δεν τολμάει να πει την αλήθεια και δεν υπόσχεται τίποτε απολύτως; Τι μένει να πιστέψουν τα Νέα παιδιά στην πατρίδα; Στην Εκκλησία ή στη Δικαιοσύνη, που συνταράσσονται α-

Η Σύγχρονη Μήδεια

χρόνια στην πατρίδα, η απουσία πολιτικού λόγου αξιόπιστου για την Παιδεία, με μόνο μέλημα των κομμάτων η νομή της εξουσίας και η αξιοποίησή της για να πλουτίσουν οι πολιτικοί. Αν σε αυτό αποσκοπούν, τότε οι εκάστοτε κυβερνώντες την πατρίδα μας δεν διαθέτουν την απαραίτητη στους καιρούς μας «φαντασία», αλλά και προφανώς δεν έχουν κανένα «όραμα» για τους νέους ανθρώπους του τόπου μας.

ΕΙΝΑΙ ΦΑΝΕΡΟ, ότι δεν ικανοποιεί τους σημερινούς Νέους το μοντέλο ζωής που έχει διαμορφωθεί στην κοινωνία της πατρίδας μας. Όλα αυτά που συμβαίνουν στην πατρίδα, με πρωταγωνιστές τους Νέους, ακριβώς είναι ένα μήνυμα άρνησης αυτού του κόσμου της υποκρισίας, της αναξιπιστίας, της άγριας εκμετάλλευσης, της ανεργίας, των ψεύτικων ελπίδων, των δήθεν λαμπερών ινδαλμάτων, που κατασκευάζονται και αχρηστεύονται από την τηλεοπτική κρεατομηχανή. Σε τι να πιστέ-

πό σκάνδαλα; Να εμπιστευθούν τους πολιτικούς που εκποιούν το αξίωμα που τους ανέθεσε η πολιτεία σε όποιον τους προσφέρει περισσότερα; Με ένα παρόν, όπου τίποτε δεν στέκει όρθιο και κανένας θεσμός δεν αντέχει στην κριτική και την όποια δοκιμασία και με ένα μέλλον ζοφερό και αβέβαιο, όπου μόνη αξία είναι το κέρδος με αθέμιτα μέσα, με την εκμετάλλευση της εργασίας του συνανθρώπου, με απάτη και με παρανομία, είναι μάλλον λίγα έως ασήμαντα τα φαινόμενα της χαρακτηριζόμενης ως «αντικοινωνικής» συμπεριφοράς της Νεολαίας.

ΟΦΕΙΛΕΙ, λοιπόν, η ελληνική κοινωνία να ακούσει την οργή της Νεολαίας, να καταγράψει και να αναλύσει τα αίτια όχι μόνο της τελευταίας εξέγερσης, αλλά και όλων των ακραίων συμπεριφορών της, που κατά τακτά χρονικά διαστήματα ταλαινίζουν την πατρίδα μας. Βρίσκεται εδώ και χρόνια η ελληνική Νεολαία παγιδευμένη σε αδιέξοδα, που την ε-

μποδίζουν να ονειρευτεί το μέλλον της. Φωνάζει για την αθλιότητα και την ανεπάρκεια της εκπαίδευσης, φωνάζει για το άσκοπο της μόρφωσής της, αφού όσα διπλώματα και αν πάρει το μαντρί της ανεργίας την περιμένει, φωνάζει για αύξηση των δαπανών στην Παιδεία, φωνάζει οι σπουδές να οδηγούν στην επαγγελματική αποκατάσταση και όχι στην ανεργία ή την υποαπασχόληση, αλλά «κουφού καμπάνα...», κανείς δεν την ακούει και κανείς δεν κάνει κάτι με συγκεκριμένες πράξεις να αποκτήσει ο τόπος Παιδεία. Αν οι κυβερνώντες την πατρίδα μας δεν δείξουν ότι «πήραν το μήνυμα» από το τελευταίο ξέσπασμα οργής της Νεολαίας και αν δεν δικαιώσουν με πράξεις και όχι με υποσχέσεις χωρίς αντίκρουσμα τον Δίκαιο Αγώνα της, τότε η πρόσφατη κοινωνική εξέγερση της οργισμένης Νεολαίας θα επαναλαμβάνεται με κάθε ευκαιρία! Και κάθε φορά θα οπλίζεται το δάχτυλο του φοινιά για να θρηνησει η ελληνική κοινωνία ένα νέο θύμα είτε αυτό λέγεται Αλέξης Γρηγορόπουλος είτε Διαμάντης Ματζούνης, σαν τη Μήδεια που έτρωγε ένα -ένα τα παιδιά της.

Υ.Γ. ΑΓΑΠΗΤΗ *Ελληνο-Ισραηλίτισσα: Είμαι περήφανη που η Ελλάδα τιμά με τον πρόποντα σεβασμό την Επέτειο του ολοκαυτώματος των Ισραηλιτών. Αλλά δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια ότι σε σχόλιό μου υπάρχουν ταπεινωτικές ύβρεις για το κράτος του Ισραήλ. Τουναντίον έχω εκφράσει δημοσίως την άποψή μου ότι το Ισραήλ έχει αναφαίρετο δικαίωμα να υπάρχει και κανένας ιδεοληπτικός αντισημίτης δεν δικαιούται να ζητεί την καταστροφή του. Οι Ισραηλινοί δικαιούνται να ζουν με ασφάλεια σε δικό τους κράτος αναγνωρισμένο από όλους. Από τη στιγμή όμως που το Ισραήλ αρνείται στους Παλαιστίνιους να υπάρχουν ασφαλείς στο δικό τους κράτος και σαν σιδηρά λαβίδα τους εξοντώνει έχει εξελιχθεί σε Κράτος-Φονιάς. Και αυτός ο χαρακτηρισμός δεν είναι ύβρης αλλά η κραυγή πόνου και οργής της αλήθειας.*

Υπηρεσίες Οικονομικών Πληροφοριών του Centrelink (FIS)

Δεν είναι ποτέ πολύ νωρίς να αρχίσετε ένα πρόγραμμα για το μέλλον σας, διαπιστώνοντας τι επιλογές διατίθενται και καθορίζοντας ορισμένους στόχους.

Οι Υπηρεσίες Οικονομικών Πληροφοριών του Centrelink (FIS) μπορούν να σας βοηθήσουν, παρέχοντας χωρίς χρέωση ανεξάρτητες και εξειδικευμένες πληροφορίες για οικονομικές επιλογές καθώς και επιλογές τρόπου ζωής.

Το FIS είναι μια επιμορφωτική και ενημερωτική υπηρεσία που διατίθεται για οποιοδήποτε άτομο στην κοινωνία, και παρέχει εξυπηρέτηση μέσω σεμιναρίων, τηλεφώνου, και με ραντεβού.

Τα σεμινάρια προσφέρουν μια ποικιλία θεμάτων που απευθύνονται στα άτομα του εργατικού δυναμικού, καθώς και σε κείνους που πρόκειται να αποχωρήσουν από ενεργό υπηρεσία, ή που έχουν ήδη αποχωρήσει από ενεργό υπηρεσία.

Ορισμένα από τα θέματα που καλύπτουν τα σεμινάρια περιλαμβάνουν: την απόκτηση περιουσίας, αντίληψη σχετικά με συνταξιοδότηση, τη σύνταξη γήρατος και τις επιλογές σας, πώς να μειώσετε την υποθήκη σας και αντίληψη σχετικά με επενδύσεις σε ακίνητα.

Μπορείτε να παρακολουθήσετε όλα σεμινάρια θέλετε. Τα σεμινάρια παρέχονται δωρεάν και διεξάγονται τόσο στις πό-

λεις όσο και στις επαρχίες. Οικογένειες και ομάδες ατόμων είναι ευπρόσδεκτοι σε όλα τα σεμινάρια, αλλά πρέπει να κλείνουν θέση.

Είναι σημαντικό να γνωρίζετε ότι οι υπάλληλοι του FIS δεν είναι χρηματοοικονομικοί προγραμματιστές. Δεν παρέχουν ή πωλούν συμβουλές ούτε αγοράζουν προϊόντα επενδύσεων. Δεν κάνουν εκτίμηση ούτε αποφασίζουν σχετικά με τη σύνταξή σας.

Για να μάθετε για τα σεμινάρια κοντά σε σας και για να κλείσετε θέση, τηλεφωνήστε στον αριθμό 13 6357. Για να έλθετε σε επαφή με κάποιο υπάλληλο του FIS, τηλεφωνήστε στον αριθμό 13 2300.

“Εφυγε” η Δανάη Στρατηγοπούλου

Έφυγε από τη ζωή, πλήρης ημερών, η τραγουδίστρια, μουσικός, συγγραφέας, καθηγήτρια της ελληνικής λαογραφίας στο Πανεπιστήμιο Σαντιάγκο της Χιλής καθώς και φωνητικής μουσικής σε πολλά ωδεία, Δανάη Στρατηγοπούλου.

Αμέσως μόλις πληροφορήθηκε το θάνατο της Δανάης Στρατηγοπούλου, ο υπουργός Πολιτισμού, Αντώνης Σαμαράς, έκανε την ακόλουθη δήλωση:

« Η Δανάη, ήταν μια μεγάλη κυρία του Πολιτισμού των Γραμμάτων και των Τεχνών. Με την παρουσία της, το ταλέντο και το ήθος της, η Δανάη ξεχώρισε ως κορυφαία ερμηνεύτρια του Αττίκ, και απέδωσε με εξαιρετική επιτυχία ελληνικά δημοτικά τραγούδια καθώς και ιδιότυπες ισπανικές μελωδίες. Εκτός από την τεράστια προσφορά της στο τραγούδι, η Δανάη διακρίθηκε για το συγγραφικό και ποιητικό της έργο, βραβευόμενη μάλιστα και από την Προεδρία της Δημοκρατίας της Χιλής. Η Δανάη αποτέλεσε ένα φωτεινό σύμβολο για πολλούς νέους καλλιτέχνες. Στους οικείους της εκφράζω τα θερμά μου συλλυπητήρια.»